

[Nyrup Rasmussen]

Jeg synes, det afgørende punkt, der skiller de to planer – ud over det forskellige menneskesyn, som hr. Svend Auken har understreget – er, at denne regering ved sin økonomiske strategi ikke opnår en samtidig nedbringelse af arbejdsløsheden og af betalingsbalanceunderskuddet i forhold til det udgangsforløb, den har – i modsætning til »Gang i 90'erne«. I Socialdemokratiets oplæg og økonomiske strategi realiserer vi jo netop den samtidighed, der så fundamentalt er grundlaget for et fornuftigt samarbejdende Danmark på arbejdsmarkedet.

Så skal jeg lige sige til hr. Ivar Hansen, at det gennemtræk, der i dag findes på danske arbejdspladser, tyder på, at det ikke er fleksibilitet, der er problemet, men en ordentlig sammenhængende personalepolitik. Både i den kommunale sektor og i den private sektor er der masser af penge til spare, hr. Ivar Hansen. Det er jo den konstruktive vej til også at nedbringe samfundets dagpengeudgifter uden at forringe den enkeltes stilling, som man desværre lægger op til fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Ivar Hansen kan have meget ret, når han siger, at det kan være for tidligt at konkludere i debatten. Men det synes alligevel for mig ret indlysende, at denne debat tegner et klart flertalsmønster for på den ene side at diskutere og forhandle seriøst om de alvorlige problemer, som det danske samfund står over for, og på den anden side et klart nej til den fordelingsprofil, der er indeholdt i regeringens plan. De to konklusioner tror jeg det bliver meget svært at anfægte ved afslutningen af denne debat.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Ivar Hansen, at lægger man de beregninger til grund, der er foretaget i henholdsvis Socialdemokratiets plan og regeringens plan, så viser det sig, at den vækststrategi, som bærer det socialdemokratiske oplæg, fører til et større fald i skattetrykket end regeringens nedskæringslinje. Det hænger naturligvis sammen med det enkle forhold, at kommer der gang i hjulene, kommer der gang i produktion og beskæftigelse, kommer der gang i eksporten, så er det også lettere at få penge til finansiering af den offentlige sektor. Man kan ikke sætte nedskæringer i den offentlige sektor op som et brugbart alternativ til vækst i den private sektor. Det er ikke den offentlige sektor,

der er for stor. Det er den private sektor, der er for lille.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

I det sidste, hr. Svend Auken sagde, lå der jo en klar erkendelse af, at det er korrekt, hvad jeg har sagt nogle gange i løbet af i dag, nemlig at når det kommer til stykket, vil Socialdemokratiet ikke være med til at reducere den offentlige sektor overhovedet. Det, der ligger i partiets politik, er i realiteten et ønske om en vækst i de kommende år.

Det får mig så til at sige til hr. Nyrup Rasmussen – som jeg i øvrigt sætter stor pris på, og derfor tager jeg også for gode varer det, hr. Nyrup Rasmussen siger i indlægget her fra talerstolen: Vi lover ingenting, vi har ingen gaver, det bliver stram indkomspolitik, ikke noget med at give ved dørene – fint! hr. Nyrup Rasmussen. Det tager jeg til kurs 100, det, der her bliver sagt.

Men udsagnet har én svaghed. Det har den svaghed, at Socialdemokratiets formand netop så stærkt lægger vægt på, at der overhovedet ikke kan reduceres eller spares i den offentlige sektor. Her har Socialdemokratiet den holdning, at bare der bliver rørt det mindste ved tingene, så er man straks helt oppe på barrikaderne, og så længe den holdning råder i det store oppositionsparti, er det faktisk svært at fæste lid til, at man mener det alvorligt, når man gerne siger, at man vil deltage i en stor aftale. Det er svært at fæste lid til det.

Marianne Jelved (RV):

Hr. Arne Melchior vil jeg tilegne min indledning og den er: Måske er der noget, jeg har misforstået. Jeg troede, at jeg kendte institutionen »korte bemærkninger«. Jeg troede, at korte bemærkninger hørte til efter en ordførertale og ikke før.

Efter valget i maj 1988 var det væsentligt for Det Radikale Venstre, at der blev skabt større stabilitet i det politiske arbejde. Statsministeren sagde i regeringens redegørelse den 7. juni 1988, og jeg citerer (Folketingstidende 1987-88, 2. samling, spm. 25):

»Regeringen er dannet med det klare formål at formidle et bredt samarbejde her i Folketinget . . .«